

La Vocació, font de nova vida

Certament les estadístiques parlen, però el misteri de l'amor de Déu va molt més enllà

Hem de reconèixer que vivim en general uns temps no fàcils pel que fa al tema de les vocacions. Són molt pocs els qui es plantegen què és el que Déu vol per a ells, quina és la seva vocació. Un fet, fruit sobre tot de la secularització, és a dir, de la manca de fe en el nostre món. Però, precisament per això, és un temps per exercitar i créixer en la fe i l'esperança, i per perseverar en la pregària. Certament, les estadístiques parlen, però el misteri de l'amor de Déu va molt més enllà, i nosaltres no ens podem desanimar, no tenim dret al desànim, confièm en aquell que és font de vida nova, en aquell en qui hem cregut.

Abans de l'Ascensió, Jesús s'acostà als seus deixebles i els va dir: « He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món » (Mt 28, 16-20).

Els envià a tot el món, vol dir que és una missió, i ara aquesta missió ha arribat a nosaltres, ara ens pertoca a nosaltres predicar, sembrar, pregar i confiar. La cadena de pregària ens recorda cada any que Déu vol que li demanem pastors per a la seva Església: "La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors" (Lc 10,2). Volem pregar, un any més durant aquest mes de novembre, per aquells que el Senyor crida a treballar als seus sembrats. I aquesta ha de ser una pregària contínua de tot el poble fidel.

Cadena de Pregària per les Vocacions

Novembre - 2023

www.cadenadepregaria.cat

+ Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

A través de tantes i tantes activitats i experiències viscudes van veure que el Senyor és present.

Benvolguts joves, soc Mn. Guillem López Garcia prevere de la diòcesi de Terrassa. Aquest estiu he pogut participar amb els joves de la parròquia i de tota la diòcesi a la Jornada Mundial de la Joventut amb el Sant Pare Francesc, que es va dur a terme la primera setmana del més d'agost. Més d'un milió i mig de joves de tot el món, van poder tenir un encontre amb el Senyor. Cadascú des de la seva Fe i des de les seves realitats personals. Van ser uns dies on van veure que, com a cristians, no estaven sols, en el món. Van veure que l'església és mare i que acull els seus fills. A través de les catequesis, les eucaristies, la Vetlla, la Missa final de Clausura i de tantes i tantes activitats i experiències viscudes van veure que el Senyor és present. Que actua i que els crida. Els crida a viure l'encontre amb Ell amb alegria i esperança. Els crida a no tenir por del futur sinó a ser pedres vives que ajudin a construir un món segons l'evangeli. A sortir de les seves zones de confort, de les seves comoditats i a donar la vida per Crist als altres.

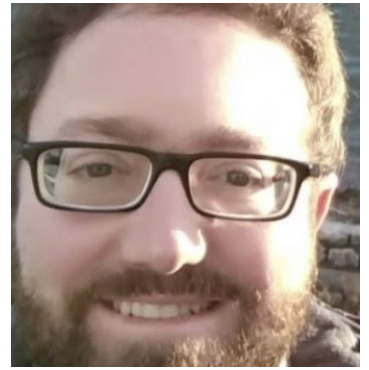
A sentir-se part de l'església, una

A la JMJ, els actes de bondat, l'alegria, els somriures, les abraçades i l'experiència de comunitat traspuaven a tots els racons de la ciutat.

Maria s'aixecà i se'n anà de pressa a la muntanya. Aquest és el lema amb el qual ens convidaven a participar en la JMJ d'enguany.

església que els acull i els acompanya a l'encontre amb Jesús... Que els crida a una vocació per tots igual, la santedat. Però una vocació particular, on cadascú, en el diàleg amb el Senyor, amb un cor obert, sigui prompte a escoltar i generós a respondre a aquella vocació particular, on hagi de donar glòria a Déu i a servir els germans. En el matrimoni, la vida missionera, consagrada, sacerdotal...

Aixecar-se,
l'objectiu principal de la JMJ, sortir de nosaltres mateixos per caminar junts cap a la voluntat de Déu.

Això és el que ha succeït en aquesta JMJ, "una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de totes les nacions, tribus, pobles i llengües." (Ap 7,9). Malgrat aquesta diversitat i universalitat pròpies de l'Església, hi havia quelcom molt més gran que tot el que ens separava, la fe i l'esperança en Déu.

D'altra banda, crec que en aquest encontre amb el Papa, s'han fet presents les paraules de Jesús: "Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres". (Jn, 13, 35). I és que els actes de bondat, l'alegria, els somriures, les abraçades i l'experiència de comunitat traspuaven a tots els racons de la ciutat. En conclusió, la JMJ ha estat el testimoni que l'Església és universal, viva i alegre.

INTRODUCCIÓ

La paraula «vocació» pot entendre's en un sentit ampli, com a crida de Déu. Inclou la crida a la vida, la crida a l'amistat amb Ell, la crida a la santedat, etc. (Cf. Gaudete et exultate, 136). Això és valuós, perquè situa tota la nostra vida de cara a Déu que ens estima, i ens permet d'entendre que res no és fruit d'un caos sense sentit, sinó que tot pot integrar-se en un camí de resposta al Senyor, que té un preciós pla per a nosaltres. (Exhortació Apostòlica del papa Francesc *Christus vivit*, sobre la fe i el discerniment vocacional, n. 248).

El Senyor ens parla de camí, d'amor, de felicitat, de resposta, de vocació. Ell ens convida a aixecar-nos amb la confiança que la mà que ens ajuda a caminar és la de qui ha somniat la nostra vida.

PROPOSTA

Posa't en camí.
No esperis més.

És el millor projecte de la teva vida.
T'empeny cap amunt i cap als altres.
Derroca els murs que et paralitzen,
l'Amor és resposta al teu desig de felicitat.

Posa't en camí. No esperis més.
Aixeca't i surt de tu mateix.
Confia plenament, per què t'ém?
El nostre camí està habitat per Ell.
A tu et dic.

Avui vull allotjar-me al teu cor.
Caminar i compartir la meva vida amb tu.
Mai deixis de viure amb passió, si al vostre centre,
el vostre hoste, és l'Amor.

Hola! Sóc la Germana Mary Lucy Silva Cruz. Vaig néixer al departament de Piura-Perú, pertanyo a la Congregació de Religioses Serventes del Sagrat Cor de Jesús, actualment em trobo a Vic i a través d'aquestes línies us vull compartir la meva experiència de dona vocacionada. Vaig créixer en una llar catòlica, on se'm va mostrar un Déu i una mare, Maria, propers. La meva família, la meva escola i la meva parròquia van ser llocs que van sembrar en mi una llavor que desconeixia i que en anar creixent i madurant es va clarificant.

La meva vocació es va anar gestant al grup juvenil de la meva parròquia (JUFRA), joventut franciscana, que el dirigien uns sacerdots i unes germanes franciscanes, religiosos que em cridaven molt l'atenció per la seva manera de ser, alegres, senzills, i també em cridava l'atenció la seva manera de vestir, els seus hàbits. Van ser ells els qui em van apropar a Jesús al Sagrari i a l'Eucaristia, i en escriure aquestes línies no puc deixar d'emocionarme, recordant el que vaig viure en aquella primera Hora Santa; és aquest un moment que el porto tatuat al meu cor.

Una altra de les activitats que es realitzaven al grup era anar a missions a ajudar la gent senzilla, ajudar els malalts, nens abandonats, fins i tot visitar els empresonats, anar a portar la Paraula de Déu, cantar, jugar, finalment compartir l'Eucaristia. En veure

i sentir-ne

la felicitat, feia que la meva vida se sentís plena, i amb gran goig puc dir que és, en aquests esdeveniments, on jo vaig anar descobrint que Déu em cridava a alguna cosa diferent, on vaig anar descobrint la meva vocació al servei i al lliurament als altres. Allà vaig trobar el rostre i la tendresa alegre de Déu, al Sagrari, a l'Eucaristia, els nens, joves, ancians...

Però a la vida no tot és de color de rosa; quan tenia quinze anys i, tot i els dubtes i pors, ja estava decidida a deixar-ho tot (també pares, germans, amics, i els meus estudis), de cop i volta la meva mare va emmalaltir i minuts abans de morir em va dir: "Mary, si us plau, no deixis sols els teus germans". Aquestes paraules es van quedar molt gravades en mi, i vaig haver de deixar a banda la meva vocació, per dedicar-me cent per cent als meus germans. Després de nou anys, quan els meus germans ja havien crescut i ens trobàvem millor, en una nova ciutat, en una nova realitat, vaig decidir reprendre la meva vida i allò que havia deixat. El meu rector va ser una peça fonamental en la meva vocació religiosa. Vaig començar un discerniment, que em va portar a

conèixer les Germanes Serventes del Sagrat Cor de Jesús, que m'han mostrat el rostre del Déu viu, i on ja fa cinc anys que comparteixo la vida en comunitat.

Gna. Mary Lucy Silva

VETLLA VOCACIONAL

Posa't en camí.
No esperis més.

Aixeca't i surt de tu mateix.
Confia plenament, per què témer?
El nostre camí està habitat per Ell.

PARAULA DE DÉU

Els deixebles d'Emmaús (Lc 24, 13-35):

"Llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem". [Comentari del papa Francesc. Audiència general del 24 de maig de 2017.](#)

PREGÀRIES

Per l'Església i cadascuna de les nostres comunitats cristianes. Senyor enforteix la nostra fe, esperança i caritat perquè, caminant junts, ens ajudem a discernir, respondre, viure i agrair la teva crida. Preguem el Senyor.

Per totes les llars del món, especialment per les famílies cristianes. Senyor enforteix el seu amor i fidelitat, perquè siguin testimonis de generositat en la resposta a la teva crida. Preguem el Senyor.

Pels preveres, diaques i consagrats que són veritables testimonis del Senyor ressuscitat amb el seu carisma i acompanyament. Senyor enforteix la seva fidelitat i continua cridant en les nostres famílies i comunitats cristianes a molts que responguin amb generositat en bé dels germans, especialment d'aquells més necessitats. Preguem el Senyor. Parenostre.

ORACIÓ A LA MARE DE DÉU

Santa Maria, que ens acompanyes en el nostre camí i ens ensenyes a respondre generosament a la crida del Senyor, ajuda'ns a ser testimonis de l'amor de Déu.

Verge Maria, que vas respondre amb promptitud a la crida del Pare dient: "Aquí hi ha l'esclava del Senyor", intercedeix perquè no faltin en l'Església, en les nostres famílies i comunitats cristianes, sacerdots i religiosos que, en comunió amb els seus bisbes i superiors, anunciïn fidelment l'evangeli i celebren els sagraments, acompanyant el poble de Déu.

Des de la clausura

Soc la Gna. Maria de la Creu, carmelita descalça del Monestir Sta Teresa, Vic. Tinc 29 anys. Fa uns mesos he fet la Professió Solemne.

A casa i a la Comunitat del Camí Neocatecumenal de St Vicenç dels Horts (diòcesi Sant Feliu) he rebut la fe i ha estat l'ambient propici per a descobrir la vocació. Als 20 anys, el desig de formar una família cristiana va quedar esvaït en enamorar-me de Jesús. Vaig plantejar-me seriosament la voluntat de Déu, de manera que vaig fer experiència amb religioses de vida activa, on vaig descobrir una intimitat amb Déu que jo no sabia ni que existís.

Tot discernint, una amiga em va convidar a visitar les carmelites de Vic. Amb por i prejudicis sobre la clausura vaig quedar impressionada: les monges s'oferien en oració i sacrifici amagat per la conversió i salvació de les ànimes. Em va emocionar. Vaig fer experiència amb elles un parell de dies, i em va meravellar la felicitat de les germanes sent esposes de Jesús i mares d'innombrables ànimes. Desitjava aquesta vida. Tenia por a deixar-ho tot: família, projectes... i un noi que acabava de conèixer. Amb ell pensava: "Soc més feliç fent oració davant del sagrari".

Jesús m'anava seduïnt; li demanava de veure clar. Llavors, un res de laudes d'Advent em va tocar profundament el cor: "Alegra't, filla de Sió, perquè vindrà el Senyor i habitarà en tu". Jesús em convidava a viure per a Ell en l'oració contemplativa. Aconsellada pels meus catequistes, vaig esperar acabant la universitat i freqüentant la comunitat de carmelites. Soc tan feliç que sento el deure de donar-me del tot per l'Església i el món. Desitjo fer com la nostra mare Sta. Teresa de Jesús: donar la vida per amor.

A TI TE DIGO

LETRA: Raúl Tinajero

MÚSICA: Raúl Tinajero y David Santafé

GRABACIÓN, MEZCLA Y MASTER: David Santafé

PRODUCCIÓN MUSICAL Y ARREGLOS: David Santafé

VOZ SOLISTA: Marta Mesa

COROS: Mingos Lorenzo, Celia Salamanca, James Herrera, David Santafé y Marta Mesa

PRODUCCIÓN AUDIOVISUAL: |ideamiló|

DIRECCIÓN: Milo Jiménez

OP. DE CÁMARA Y COLORISTA: Diego Lázaro

AYTE. DE CÁMARA: Pablo Rodríguez

EDICIÓN Y MONTAJE: Alicia Magdaleno

Contacta amb nosaltres!

Preguntar...
ens ajuda a resoldre les nostres inquietuds.

Per això, t'animem que ens truquis o ens enviïs un e-mail davant qualsevol inquietud que puguis tenir.

i... moltes gràcies, per la teva pregària!

**BIS
BAT DE
VIC**

MN. JAUME CASAMITJANA
Delegat de Pastoral Vocacional
jaumecasamitjana@hotmail.com
656 366 337